

[Justitsministeren.]

Medlem tidligere som Justitsminister selv har bragt i Forslag; men ikke desto mindre skal jeg gerne forhandle om nogen Forlængelse af disse Frister. Det skulde dog nødvendig blive en vidtgaaende Forlængelse, for der har jo nu i lang Tid været Misfornøjelse med de herskende Tilstande; der er indenfor Befolkningen et levende Ønske om snart at komme ind i andre Tilstande, og selv om man muligvis gaar til nogen Forlængelse af disse Frister, tror jeg derfor ikke, man skal gaa ret langt i den Retning. Men det kan der jo forhandles om i det Udvalg, som jeg forstaar vil blive nedsat.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) ønskede, at en Del af de her omhandlede Forretninger kunde udføres gratis paa Dommerkontorerne. Jeg tror dog, det er rimeligt, at der bliver betalt et Vederlag derfor, der — saaledes som det ogsaa foreskrives — skal rette sig efter Omstændighederne, saaledes baade efter Sagens Beskaffenhed og efter det Beløb, som Sagen drejer sig om. Der staar i Slutningen af § 4, at „Taksterne vil være at fastsætte under Hensyn dels til Forretningens Art, dels til Værdien af det, som Forretningen angaar“; altsaa, naar det drejer sig om store Værdier, bliver det en højere Takst, og det er ogsaa kun rimeligt; det er jo altid Folk, som kan betale noget for det, der gør de store Forretninger. Gratis Retshjælp for ubemidlede er noget helt andet end det, det her drejer sig om. Jeg hørte med Glæde det ærede 10de Medlem for 6te Kreds udtale sin Tilfredshed med Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede her i København. Der er ogsaa i en Del Byer udenfor København organiseret saadan gratis Retshjælp for ubemidlede; den udøves i Regelen af den største Part af Juristerne i den paagældende By, men det er, som sagt, en helt anden Virksomhed. Jeg tror ikke, Udførelsen af de her omhandlede Forretninger skal være gratis. Staten skal have noget Vederlag for det Arbejde, der saaledes udføres af Dommerne og af Fuldmægtigene paa Dommerkontorerne, men dette Vederlag skal naturligvis ikke være højt, det skal ikke virke trykkende paa dem, der søger denne Hjælp.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa om, hvorledes det vilde gaa med Auktionerne. Jeg ser ikke, at der her vil indtræde nogen Forandring undtagen med Hensyn til den Virksomhed, som nu periferisk er knyttet til Auktionsvæsenet, nemlig at Dommerfuldmægtigen hidtil har indkasseret Betalingen for Auktionerne. Dommerfuldmæg-

tigene kan ikke mere være Inkassatorer, men ellers vil Auktionsvæsenet kunne føres videre af andre end Fuldmægtigene akkurat paa samme Maade, og Fuldmægtigene skal naturligvis gøre deres Arbejde i Embeds Medfør som Auktionarius.

Jeg kan kun takke det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) for den ubetingede Tilslutning, han gav Forslaget.

Hermed tror jeg at have svaret paa samtlige de Henvendelser, der er blevet rettet til mig.

Godskesen: Jeg ønsker blot at sige, at for mig er det et underordnet Punkt, at Sagførerne eventuelt kan komme til at lide i deres Forretningskreds derved, at Dommerkontorerne udfører visse juridiske Forretninger. For mig er Hovedsagen, at jeg anser det for urigtigt at paalægge Dommeren selv eller ved en Fuldmægtig at foretage eller at bistaa ved en Række Handlinger, hvis Gyldighed og Betydning det senere kan tilfalde ham selv at bedømme. Efter at vi ved Retsplejeloven efter mange Aars Anstrengelser er naaet til det lykkelige at faa Retsplejen adskilt fra Forvaltningen og at stille Domstolene uafhængigt, forekommer det mig at være et Tilbageskridt, hvis man nu vilde paalægge Dommerne Forretninger, som de bagefter selv kommer til at sidde til Doms over, og dette er for mig Hovedsagen.

Rytter: Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) var inde paa, hvorledes det af den socialdemokratiske Regering fremsatte Lovforslag var blevet behandlet, og mente, at Resultatet maaske skyldtes politiske Forhold. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse. Dette Forslag har haft en forholdsvis krank Skæbne under alle Ministre. Jeg vil blot minde om, at den nuværende højtærede Minister, der som bekendt tilhører det radikale Parti, under Retsplejelovens Behandling i 1916 gjorde Forsøg paa at faa de her omhandlede Regler fastlagt, men at han tvunget af Omstændighederne, af Tidsforholdene, maatte lade dem udgaa; Tiden var endnu ikke moden. Paa lignende Maade har det stillet sig ved alle andre Forslag derom, som har været fremme, ganske simpelt, fordi det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at lovgive om, idet der her staar forskellige Interesser overfor hinanden. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem med Rette kan klage over, at der her af politiske Grunde er holdt noget